

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Med Udgangen af Oktober 1932 bortfalder Lov Nr. 164 af 30. Maj 1932 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Ved denne Lov opretholdes den i Henhold til Lov Nr. 238 af 29. September 1931 om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og de senere Valutalove givne Bemyndigelse til at fritage Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld og til at købe Guld. Denne Fritagelse forlængedes paa de i Loven angivne Vilkaar ved Bekendtgørelse Nr. 165 af 31. Maj 1932 indtil videre, dog længst til Udgangen af Oktober 1932. Ved Bekendtgørelse Nr. 217 af 27. Juli 1932 forlængedes de gennem Bekendtgørelse Nr. 242 af 13. Oktober 1931 indrømmede midlertidige Lempelser i Bestemmelserne om Størrelsen af Nationalbankens Metalfond indtil den 31. Juli 1933, saaledes at Banken indtil dette Tidspunkt skal eje en Metalfond, der opgjort i Overensstemmelse med de i Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 om Forlængelse af Nationalbankens Octroi indeholdte Bestemmelser skal svare til mindst en Tredjedel af den i Omløb satte Seddelmængdes Paalydende, dog at Metalfondens Beholdning af Guld i Mønt og Barrer ikke maa udgøre under 30 pCt. af den udgivne Seddelmasse, jfr. herved Lovens § 7 Nr. 1 og 8.

Loven af 30. Maj 1932 opretholdt ligeledes den hidtidige, senest i Lov Nr. 109 af 31. Marts 1932, indeholdte Bemyndigelse for Regeringen til at foreskrive, at udenlandsk Valuta skal hjemføres og afgives til Nationalbanken eller eventuelt sælges paa nærmere af Banken fastsatte Betingelser, at Indførsel fra Udlandet af Varer og Værdipapirer kun kan ske, naar Attest foreligger fra Nationalbanken om, at der af valutamæssige Grunde intet er til Hinder for Indførselen, og at nærmere Forskrifter kan gives med Hensyn til Overførelse og Forsendelse til Udlandet af Værdipapirer, Veksler, Checks og Penge, jfr. herved Bekendtgørelse Nr. 289 af 18. November 1931 angaaende Indførsel af Aktier og Obligationer m. v., Bekendtgørelse Nr. 290 af 19. November 1931 angaaende Udførsel af danske Kroner

m. v., Bekendtgørelse Nr. 9 af 1. Februar 1932 angaaende Indførsel af Varer og Værdipapirer og Bekendtgørelse Nr. 10 af 1. Februar 1932 angaaende udenlandske Tilgodehavender m. v.

Retningslinierne for den Valuta-Politik, der skulde føres i Henhold til Loven af 30. Maj 1932, vilde være at fastsætte under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Nationalbanken, Handelsministeren og Rigsdagens Valutaudvalg. Spørgsmaalet om Retningslinierne for den danske Kronens Kurs har været Genstand for indgaaende Drøftelser i Valutaudvalget og talrige offentlige Tilkendegivelser. Regeringen har for sit Vedkommende anset det for at være af afgørende Vigtighed, at der i Overensstemmelse med de Synspunkter, der indeholdes i Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 30. Maj 1932 (Rigsd. Tid. 1931—32, Till. A. Sp. 7292—94), ikke skete pludselige eller vilkaarlige Svingninger af større Omfang i Kursforholdet mellem den danske Krone og Sterling. Angaaende Kronens Kurs i Forhold til Sterling og Dollars henvises til de i Bilaget til Lovforslaget indeholdte Oplysninger.

Med Hensyn til Pligten til at afgive til Nationalbanken eller eventuelt paa nærmere af Banken fastsatte Betingelser at sælge Valuta eller Effekter, der lyder herpaa, paa lagde Loven af 30. Maj 1932 § 3, 3. Stk., Nationalbanken i Forbindelse med Handelsministeren at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at den paagældende Pligt kunde bortfalde snarest muligt og senest den 31. August 1932. Under tvingende Omstændigheder kunde Fristen dog forlænges indtil 15. Oktober 1932, hvis Nationalbanken indstillede, og Handelsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg bifaldt dette.

Det var Regeringens Ønske, at den nævnte Pligt til Aflevering af fremmed Valuta til Nationalbanken kunde bringes til Ophør, saa snart det var muligt, og i dette Øjemed blev der i Sommerens Løb ført en Række Forhandlinger mellem Regeringen og Nationalbanken. Et Forhold, der i denne Forbindelse maatte tages i Betragtning, og som opfordrede til Forsigtighed, var de betydelige udækkede Valutakrav, der laa i Ban-